

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین عوامل دموگرافیک با الگوی رفتاری بیماران افسرده مراجعه کننده به مراکز مشاوره و مطب روانپزشکان شهر اصفهان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدیریت و علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

آناهیتا عطایی - کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی رابطه بین عوامل دموگرافیک با الگوی رفتاری در بیماران افسرده مراجعه کننده به مراکز مشاوره و مطب روانپزشکان شهر اصفهان در سال 93 و 94 بود. بدین منظور 267 نفر از بیماران افسرده یک قطبی شهر اصفهان شامل 71 مرد و 196 زن به صورت نمونه در دسترس و داوطلبانه در مراکز مشاوره و مطب روانپزشکان انتخاب شدند. برای ارزیابی کمک خواهی بیماران افسرده از پرسشنامه محقق ساخته عوامل دموگرافیک- زمینه ساز و کمک خواهی بیماران افسرده استفاده شد. این مطالعه مقطعی و از نوع توصیفی همبستگی (تحلیلی) می باشد. جهت تجزیه و تحلیل آماری در سطح توصیفی از میانگین و انحراف استاندارد و در سطح استنباطی از روش آماری t , $k2$ ، مستقل، آنوا استفاده شد. نتایج این پژوهش نشان داد هیچ یک از عوامل دموگرافیک با الگوی رفتاری کارآمد و نیمه کارآمد رابطه معناداری نداشته است. در حالی که رفتارهای ناکارآمد با سن و وضعیت تاهل رابطه معناداری دارد ($P < 0/05$). افرادی که سنشان پایین تر از 30 سال است رفتارهای ناکارآمد بیشتری نسبت به افراد با سن 30 تا 40 سال دارند و افراد بالاتر از 40 رفتارهای ناکارآمد کمتری دارند. افراد مجرد رفتار ناکارآمد بیشتری دارند و پس از آن افراد مطلقه و کسانی که همسرشان فوت شده است، افراد متاهل کمترین میزان رفتارهای ناکارآمد را نسبت به گروه های فوق دارند. از مطالعات حاضر نتیجه گیری می شود که در فرایند افسردگی افراد، باید به الگوهای رفتاری آنان توجه کرده و هم چنین باید سن و وضعیت تاهل را به عنوان عوامل همبسته با افسردگی تک قطبی مدنظر داشت.

کلمات کلیدی:

عوامل دموگرافیک، الگوی رفتاری، بیماران افسرده یک قطبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/425378>

